

FORMULA DIVINĂ PENTRU TREZIRE

Vineri, 24 iulie 2009

Gili Cârstea

Cu un an înainte de sesiunea din 1888, Domnul ne avertiza că biserica se află într-o stare laodiceană, și că singura activitate înțeleaptă ar fi căutarea unei soluții pentru trezire:

„O redeșteptare a adevăratei evlavii în mijlocul nostru, ca popor, este cea mai mare și cea mai urgentă nevoie a noastră. Aceasta trebuie să fie principala noastră preocupare” (RH 22 martie 1887).

Acestei mari și urgente nevoi a bisericii i s-a acordat atenție în fiecare generație. Nu cred că a existat administrație care să nu urmărească și să nu dorească redeșteptarea adevăratei evlavii în biserica pe care o iubeau cu devoțiune.

Cum se face că a trecut mai bine de un secol și redeșteptarea, trezirea fecioarelor, încă nu s-a produs? Ce formulă magică a rămas neexperimentată? Ce tehnică specială ar trebui folosită pentru ca acest colos adormit să fie adus la realitate? De ce oare suntem loviți de un așa faliment jalnic tocmai la „principala noastră preocupare”?

De la îndemnuri iubitoare la amenințări cu trăsnetele de pe Sinai, de la tehnici de marketing la terorism spiritual, pe spinarea acestui popor a fost experimentat tot spectrul de antibiotice evlavioase, fără niciun rezultat. Chiar și liderii din eșalonul superior al lucrării încep să recunoască faptul că redeșteptarea nu poate veni „din sistem,” și că pentru pandemia de laodiceanism nu există leac alinător în Galaad. Ei speră ca un eveniment special, din afara bisericii, să producă „cea mai mare și cea mai urgentă nevoie a noastră,” adică deșteptarea fecioarelor adormite.

Se pare însă că „evenimentul” nu prea are interes să se producă, iar unii au început să se roage pentru el, după rețeta profetilor lui Baal.

Când ne-a spus că cea mai urgentă nevoie a noastră este redeșteptarea, Domnul nu ne-a lăsat să ne scărpinăm în cap cu privire la metoda corectă de produs redeșteptare. El, în marea Sa îndurare, ne-a oferit indicații precise, greu de evitat, cu privire la metoda prin care va produce redeșteptarea fecioarelor în biserica rămășiței. El a explicat în termeni cât se poate de simpli că „strigarea” de la miezul

noptii, aceea care trezește fecioarele, nu este nimic altceva decât o simplă „solie” de adevăr prezent. Adică, lumină adițională.

Aceasta este în total acord cu maniera Sa de lucru din toate timpurile. De câte ori s-a produs o trezire în poporul lui Dumnezeu, totdeauna ea a fost mai mult lumină decât zgomot, lumină recuperată de sub molozul erorilor. Doar împotrivirea a făcut ca lumina să se transforme în scandal.

Așa a fost în 1888. Cu foarte puțin timp înainte de sesiunea de la Minneapolis, Domnul descoperea poporului Său formula divină pentru trezire:

„O solie trebuie dată comunităților noastre, spre a le trezi să caute pe Domnul acum, cât timp mai poate fi găsit, să se apropie de El ca El să Se poată apropia de ei. Mi s-a prezentat starea comunităților noastre. Fiecare comunitate din țara noastră are nevoie de redeșteptare.

„Domnul are o solie specială pentru poporul Său; pietre prețioase ale adevărului au fost ascunse sub gunoi. Domnul dorește ca poporul Său să caute după adevăr ca după comori ascunse. Trebuie săpat adânc în mina cuvântului lui Dumnezeu, care este plină de prețioase mărgăritare de adevăr nedescoperit, și care trebuie recuperate și așezate în fața poporului” (The EGW 1888 Materials, 58).

La câțiva ani după Minneapolis, într-o scrisoare adresată președintelui Conferinței Generale, Domnul confirma că El, spre a produce urgenta redeșteptare în poporul Său, nu a trimis nimic altceva decât „o foarte prețioasă solie” despre neprihănirea lui Hristos:

„Domnul, în marea Sa îndurare, a trimis o foarte prețioasă solie prin frații Waggoner și Jones. Această solie urmărește să aducă mai proeminent în fața lumii pe Mântuitorul răstignit, jertfa pentru păcatele întregii lumi. Ea invită poporul să primească neprihănirea lui Hristos... Aceasta este solia pe care Dumnezeu a ales-o să fie dată lumii. Este solia îngerului al treilea, care trebuie proclamată cu voce tare și însoțită de revărsarea Duhului Său în măsură bogată” (TM 91; The EGW 1888 Materials, 1336).

Dacă solia trimisă prin frații Waggoner și Jones este cea care urmează să fie însoțită de revărsarea Duhului Sfânt „în măsură bogată,” atunci fără îndoială că aceasta este solia care va trezi biserica, aceasta este „strigarea” de la miezul nopții prin care Dumnezeu dă deșteptarea fecioarelor adormite.

Concluzia nu poate scăpa nimănui: Atâta timp cât continuăm opoziția față de solia 1888, împiedicând-o să ajungă la popor, nicio redeșteptare nu este posibilă, iar atitudinea este o sfidare nebunească a declarației lui Dumnezeu că solia 1888 este „cu adevărat solia îngerului al treilea.”